

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: I ANLEDNING AF HENDES KONGELIGE MAJESTÆTS DRONNING JULIANA MARIA ... 1777

Citation: Ewald, Johannes: "I ANLEDNING AF HENDES KONGELIGE MAJESTÆTS DRONNING JULIANA MARIA ... 1777", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald05val-shoot-workid72726/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

IANLEDNING AF HENDES KON-
GELIGE MAJESTÆTS DRON-
NING JULIANA MARIA HØIE
FØDSELS-FEST DEN 4. SEP-
TEMBER 1777

5

ER det dig selv, min Sangerske, som svæver
I Skyggen? — eller fordres jeg
Af Cimbrers Aand til Sang? — thi Harpen bæver
Paa sin bemooste Eeg. —

Thi høit og lifligt klang de slappe Strænge, 10
Som naar de aar Danskes Fryd,
Og Nordens Hymner — og de glemte længe
Den festelige Lyd. —

Og vældig var den Varselklang — mit Hierte 15
Slaaer høit mod det udspændte Bryst —
Og Øiet smelter alt af Glædens Smerte,
Af skjulte Flammers Lyst —

Siig Harpe! — thi den Ild, som jeg fornemmer,
Den søde Ild oplyser mig —
Siig! — var det ei, de Danskes Jubel-Stemmer, 20
Hvis Gienlyd fyldte dig? —

Og unge Barde! — du, hvis Tanke brænder
Ved Glimtet af Skioldungers Dyd —
Skul ei din Siel af Ild! — mit Hierte kiender 25
Din Læbes elskte Lyd! —

Slig! — var det dig, hvis varme Aande rørte
Den gyldne Stræng? — og krævt Sang? —
Var det en Gienlyd af din Siel jeg hørte
I Harpens høie Klang? —

VED JULIANA MARIA FØDSELS-FEST 101

Og du — — thi blant de glade Millioner,
Som høit forkynde Nordens Vell
Udfandt jeg let din Røst — de stærke Toner,
Som talte til min Siel. —

5 Og du, som henrykt af din Fryd fremkalder
Mig zitrende til Thronens Fod,
At synge høit blant alle Nordens Skialder —
Høit om vor Dannebød! —

10 Den Sang er Pligt, som Danmarks Glæder byde —
Men svar mig Barde, du, som seer
Min Læbe zitre — mine Taarer flyde —
Kan Sang fortolke meer? —

15 Saa hør da! — thi jeg stræber alt at lære,
Den slappe Stræng harmonisk Lyd,
Og Cimbrers Sælghed, og Nordens Ære,
Og JULIANES Dyd. —

20 Thi heller er det ei kun Sværdets Helte,
Ei kun Skioldungens Herlighed;
Hvis varme Straaler Bragas Sønner smelte,
I høie Hymner ved. —

Og dine Døttre bødst du tit nedstige,
O Freia! — bødst dem smilende
Udbrede Glæder i din Odins Rige,
Og Fryd blant Cimbrerne! —

25 Mild hørte du de kiekke Barder prise
Dit Køn ved gyldne Harpers Klang —
Vor Thyre — vor Margrete — vor Lovise
Med Glædens kielne Sang —

30 Og mig, som Nornen smilende bestemte
Det største Lod — og mig, hvis Bryst —
Og mig, hvis Harpe hun huusholdrisk glemte
Til JULIANES Lyst. —

102 VED JULIANA MARIA FØDSELS-FEST

Og mig skal Freia -- mig skal Himlen høre! --
Fredsælle Dronning -- og vort Vel! --
Din Roes -- Dit Navn, skal fylde Guders Øre,
Og smelte Støvets Siel! --

Høit skal min spendte Stræng fortælle Jorden, 5
Hvor god -- hvor viis -- hvor stor Du er! --
Og at dit mindste Vink befrugter Norden
Med nye Velsignelser! --

Og, at Din Glands adspredter skumle Taager -- 10
Og at Din Straale byder Fred --
Og, at Dit Smil opelsker og bevaager
Dit Folks Lyksalighed! --

Dog først -- thi hvad formaaer de svage Toner
Mod denne Storm af Frydeskrig? --
Dog først forstumme Nordens Millioner, 15
At man maae høre mig! --

Og sig saa Barde, naar du nu fornemmer
Min Veltyst i harmonisk Klang;
Om ei et Folks -- en Verdens Jubel-Stemmer
Var meer, end al min Sang. -- 20

De hæse Raab -- vor Moder! -- vor Veninde! --
»Vor Roes! -- vort Held! -- vor Fryd! -- vort
Haab»

Klang selv din Pindars Luth, min Sangerinde, 25
Saa skönt, som disse Raab? --

Den Pris, som zittrer paa de aabne Læber --
De Taaerer, som fortolke den, --
De heede Suk -- det Stamlende, som stræber
At naac til Himmelen! --

Ah! det er meer end Velklang! -- det alene, 30
Fortolker JULIANES Dyd! --
Kunst maaler ei, du ziirlige Camoene,
Dens Glands, og Nordens Fryd! --

VED JULIANA MARIA FØDSELS-FEST 103

Kast Harpen! — bryd den Dæmning, som ind-
skrænker

Min Vellyst! — bort i skønne Baand! —
Bort gyldne Strænge! — bort i gyldne Lænker,
Som fængslede min Aand! —

Med Gother vil jeg stamle Fryd — og mænge
Min Siel med Cimbrers vilde Raab! —
»Du er vor Dannebod! — Du blive længe
»Vor Lyst — vort Held! — vort Haab.« —

TANKER VED GRAVEN AF DEN
UNGE JENS SANDERSCHOV
(1777)

VÆR høi min Graad! — for Himlen vil jeg kla-
ge! — 5
Til Almagts Throne skal min Jammer naae! —
Thi den — kun den beskygger Støvets Dage! —
Den gjør dem mørke, som den gjør dem faa. —

Og han, den strænge Gud, som bød os Smerte,
Han smilte til os, og tilloed os Graad — 10
Vel smelte — kun ey trodsø tør vort Hierte! —
Vel sukke — kun ey stampe mod Hans Braad!

Og — hvad er levnt den usle Søn af Jorden,
Naar Vreden knuser al Hans Lyst og Haab? —
Hvad andet har Han mod almægtig Torden, 15
End bange Suk, og hæse Klage-Raab? —

Ak, naar den svøbt i Nattens Mørke knitrer,
I Kamp med huule Storme, Slag i Slag;
Ak, da skal Støvets Broder, skjøndt Han zitrer,
Dog ey begræde den utabte Dag! — 20

Men Himmel! naar en Foraars Morgen smiler —
Naar Vesten-Vinde lispel Haab og Lyst —
Naar Solens Glands har skjult de Torden Kiler,
Som hastig slaae vort Glæde svangre Bryst. —

Da svulme Suk — da strømme hede Taarer — 25
Da høre Himle Klagens høye Lyd —
Vort Hierte iisner ved den Ild, som saarer,
Og smelter ved vort tabte Glimt af Fryd. —

O! SANDERSCHOV! — — Som Soelen tilig maler
Den Søe-blaae Himmel med et blegrodt Guld, 30
Og spaaer os tusind Glæder, før den daler,
Og tylder Haab og Tryghed i vort Muld;